

Fábián Judit

Magzat

*Könnyben fürdetem a meg sem születettet,
elsorvadt anyaméhben magzatvédelem.
Nem él át a méhgyümölcs emberi vesztet,
képzeletemben mosolyog és védtelen.*

*Izzadságban fürdik a meg sem született,
Elmeizzást hűt le egy elképzelt szempár.
Miért is lenne itt idegen, kivetett,
keringés, testmeleg érte él, vegzál.*

*Verejték-tej a meg sem születettnek,
jelenrettegés vénás keringésben.
Méhroncsban embrió, védik égitestek,
várom, tőle várom saját születésem.*

Télfosztott

*Taknyos tél termel
váladék-harमतot a szokatlanul dús
fűszőnyegen.
Félszeg fűszálak keresik helyük
télfosztott februárban.*

*Koraszülött hóvirág ring
apokalipszis-bölcsőben.
Megtévesztett rigó dúdol
egy faág zöldjét csodálva.*

*Buja növényzetre csorog a tél váladéka.
Licitre kerül századunk ékszere, a hó.*

Pixeleim

*Otthonomba hoztam a habokat.
Stresszt oldok
sószemcsés pixelekben.
Íróasztalom porával vegyül a tengervíz.
Lámpám ereje szítja a
napfelkeltét.*

*Otthonomban a tenger.
Ravasz morajlása gép-módosított.
Sirály visítása költözik a hangszórókba.
Monitorra dobált kagylóhéj kutatja helyét.*

*Szembogaram ráveti magát a net-irányította
hullámokra.*

Emberi rezgésekkel zsonglörködik a technika.

*Tajtékba merülök.
Net-kimaradás vet partra.*

Zarándoklat,
kerámia, növényi
elemek, homok,
2006